

vælge Nævnsmedlemmerne blandt dem, som var indstillede af de paagældende Organisationer, Lejerne og Grundejerne, har været rejst gentagne Gange, men man har ikke tidligere kunnet opnaa Enighed derom. Nu foreslaas det altsaa, at ved en eventuelt fornyet Indstilling skal Nævnsmedlemmerne udtages af dem, som er indstillede af de nævnte Organisationer, og da man fra begge Sider er enig herom, vil det formentlig ogsaa kunne vedtages her. Dernæst er der foreslaaet, at der kan tillægges Nævnsmedlemmerne, ogsaa Formanden, Honorar. Jeg vil herom sige, at vi for vort Vedkommende i Almindelighed er mod den Tendens, der spores i Retning af at gøre de kommunale Ombud lønnede. Vi tør imidlertid ikke paastaa, at der ikke paa enkelte Steder kan være Nævn, som har saa meget at gøre, at der kan være en vis Rimelighed for at give dem et mindre Honorar; vi kan altsaa tiltræde denne Bestemmelse, men jeg maa udtrykkelig udtale, at der ikke deri fra vor Side skal ligge nogen Opfordring til at gøre disse kommunale Ombud lønnede. I samme Paragraf, altsaa § 2, bestemmes det tillige, at der skal gives Parterne Underretning om, naar Ankefristen udløber. Det anser jeg absolut for en Forbedring.

Der var i den tidligere Lovs § 6 en sproglig Formulering, som bevirkede, at der herskede nogen Misforstaaelse med Hensyn til, hvorvidt Forhøjelser for Lejligheder, som holdes vedlige af Lejeren, ikke maatte andrage udover 15 pCt. Nu er dette Punkt omredigeret derhen, at Forhøjelsen bør være mindst 20 pCt. Denne Ændring gør den oprindelige Mening klarere. Som det vil ses, er der imidlertid et Punkt, paa hvilket der ikke er opnaaet Enighed, endda et væsentligt Punkt, nemlig det i § 6 B. omtalte, angaaende Ejerens Ret til uden Nævnets Samtykke at forhøje Lejen med 30 pCt. i Forhold til Lejen i August 1914. En Bestemmelse om, at Ejeren skal have denne Ret, er foreslaaet af et Mindretal i Boligkommissionen, og Ministeren har givet sin Tilslutning hertil. For mig staar det som nødvendigt, at vi paa nærværende Tidspunkt gør det klart for Offentligheden, at vi ogsaa paa dette Omraade staar overfor en Afvikling. Vi har ønsket Krigstidens Foranstaltninger afviklet saa hurtigt, som det kunde ske, men vi indrømmer, at der paa dette specielle Omraade er særlige Hensyn at tage, da vi ikke paa een Gang kan skaffe det Antal Lejligheder til Veje, som der er Brug for, og navnlig heller ikke den nødvendige Reserve. I det hele taget undrer det mig noget, at man ikke fra alle Sider har

kunnet gaa med til et saa moderat Forslag som det, der her er Tale om: en Lejeforhøjelse af 30 pCt. i Forhold til Lejen i 1914, naar man ser hen til, at man f. Eks. i Sverige, hvor man har haft en socialistisk Regering, uden Tilladelse kan forhøje med 50 pCt. Det vil sikkert være meget praktisk at indføre denne Ændring, ogsaa fordi man derved vil kunne aflaste Nævnene for en hel Del Sager, og jeg mener, at det Tidspunkt er kommet, hvor vi maa forsøge at faa Nævnsagerens Antal indskrænket noget. Særlig her i Hovedstaden har man fortolket disse Bestemmelser paa en noget doktrinær Maade. Ser man paa Statistikken, viser det sig, at Lejen i Provinsbyerne gennemgaaende er forhøjet ikke uvæsentlig mere end her i Hovedstaden, og det er klart, at naar det Tidspunkt kommer, hvor det hele gives frit, vil de Steder, hvor man kunstigt har holdt Lejen saa stærkt nede, rammes haardere. Forholdet bliver endnu mere grelt i Hovedstaden, hvor man samtidig har større Byggeomkostninger, end man har andetsteds, idet Afstanden mellem Lejen i gamle Huse og Lejen i nye Huse derved bliver større, end Tilfældet er i det øvrige Land.

En Ting, som er af ret væsentlig Betydning i hele denne Lovgivning, er naturligvis Retten til Opsigelse. I den gamle Lov havde man en Bestemmelse om, at en Husejer kunde opsiges en Lejer, naar han optraadte i Strid med sædvanlige Hus- og Ordensregler, og naar Halvdelen af Lejerne, tror jeg, det var, vilde underskrive paa, at en Lejer ikke opførte sig, som han skulde, saa skulde Nævnet opsiges ham. Det viste sig i Almindelighed i Praksis, at denne Bestemmelse, der var indsat til Betyggelse for den paagældende Husejer, slet ikke virkede, idet det var vanskeligt at fremskaffe en saadan Erklæring. Derfor vil det sikkert være rigtigt at gaa tilbage til den gamle, selvfølgelig Bestemmelse, at naar en Lejer trods Advarsel fra Nævnets Side ikke iagttaget Ordensreglerne, skal han opsiges.

Vi havde i Boligkommissionen tænkt os en Skærpelse i Retning af, at Kommunalbestyrelsen skulde have et vist Indseende med Hensyn til at udleje Lejligheder til tilflyttede, idet vi mente, at hvis der var en meget stor Tilflytning til en bestemt Kommune, og denne skulde ofre et stort Beløb paa at bygge Huse, kunde man komme ind i meget urimelige Forhold og gaa saadanne Kommuner for nær. Nu er vi imidlertid inde i noget ændrede Forhold, og naar baade Lejer- og Grundejerorganisationerne ikke mener, der er Brug for denne Bestem-